

BLÖFF

PÁRATLAN OLDAL - LXII. évfolyam, 37. szám, 2018. szeptember 14.

„Az LMP bázisdemokratikus működése jó kiindulási alap lehet a helyes út megtalálásához” – írja az ellenzéki lap publicistája, amit én erősen vitatok, de ez most nem érdekes. Vitára ingerel egy másik megállapítása is, amely szerint „a Schiffer András hívei által bőszen védelmezett alapszabály megóvta a pártot a teljes hitelvesztéstől”, de ennek cáfolatát is a politikai elemzőkre bízom. Csakúgy, mint azt a blöffnek is veszélyes számárságot, hogy „Orbán Viktor rezsimjének leváltására kizárólag azoknak van esélyük, akik a képviseleti demokrácia alternatívájaként a nép közvetlenebb hatalomgyakorlását tudják ajánlani a magyar társadalomnak.”

Sem az LMP-vel, sem Schifferrel, sem valamiféle ajánlott népfelkeléssel nem foglalkozom. Az ellenzéki közíró nagy komolyan előadott érveit mellékesként kezelve csupán a szóhasználatától borzadok. A „bázisdemokratikus működéstől”, a „szignifikáns értéktől”, az „önnön ideológiai tablótól”, az „opponensek prominenseitől”, az „ambivalens alapszabálytól”. Olvashatunk továbbá az „inaktív polgárokról”, az „apoztrofált pártokról”, a „funkcionáló törvényhozásról”, a „hipokrita praxisról”, az „autokrata hatalomátvételtől”, a „társadalom szkepsziséről”, a „generált válságról”, az „ancien regiméről” (sic!), a „jöttment autokraták tündökléséről” és a „reprezentált népakartról.”

Hasonló szókészletű publicistáknak, politikai elemzőknek, a nyilvánosságban gyakorta megforduló „okos” ellenzékieknek azt üzenem: senki nem lesz magasabb attól, hogy lábujjhegyre áll, ugyanis előbb-utóbb egyensúlyát és hitelét veszti. Nagyjából úgy, mint az LMP és az ő „útmutató” bázisdemokráciája.